

Dosarul nr. 2ra-992/22

2-19080424-01-2ra-20072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – N. Lupașcu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Panov, M. Anton, O. Cojocar

DECIZIE

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Tîrziu Oleg,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Miron Vladislav către CA "Tîrziu Oleg", Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa, intervenienți accesorii Primăria or. Durlești și executorul judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la stabilirea și determinarea cotei-părți ideale din proprietate comună,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022, prin care a fost casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 octombrie 2020 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 12 februarie 2019, Miron Vladislav a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, către CA "Tîrziu Oleg", Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa, intervenienți accesorii Primăria or. Durlești și executorul judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la stabilirea și determinarea cotei-părți ideale din proprietate comună, cu atribuirea fiecărui coproprietar Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa a câte ½ cotă-ideală din terenul și casa de locuit din xxxxx, str. Xxxxx, xxxxx, cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx.01, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 22 decembrie 2016, emisă la acțiunea lui Miron Vladislav către CA "Tîrziu Oleg", a fost reziliat contractul de asistență juridică, fără număr, din 29 aprilie 2014 încheiat între CA "Tîrziu Oleg" și Miron Vladislav, și s-au încasat din contul CA "Tîrziu Oleg" în beneficiul lui Miron Vladislav suma de 30 000 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 1 000 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, și 51, 36 lei cu titlu de cheltuieli de expediere a telegramelor.

Prin încheierea executorului judecătoresc Marianciuc Evelina din 22 septembrie 2017, a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 2-4258/16 privind încasarea sumei de 31 056, 36 lei din contul CA "Tîrziu Oleg", însă debitorul nu și-a executat obligația de plată și nu a achitat suma adjudecată.

Totodată, în cadrul procedurii de executare, a fost constatat faptul că unicul bun care poate fi urmărit întru executarea pretențiilor pecuniare ale creditorului, este cota-parte din terenul din xxxxx, str. Xxxxx, xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx, care aparține cu drept de proprietate comună pârâților Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa - 53, 89 % în baza titlului de

autentificare a dreptului deținătorului de teren din 19 iulie 2005, iar 46, 11 % aparținând administrației publice locale, și casa de locuit din xxxxx, str. Xxxxx, xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx.01, care aparține cu drept de proprietate comună lui Tîrziu Oleg și Larisei Tîrziu în baza contractului de vânzare-cumpărare din 04 noiembrie 2002.

Astfel, reclamantul a remarcat că unica posibilitate de a executa hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 22 decembrie 2016, este urmărirea bunurilor comune și anume a cotelor-părți ce aparțin soților Tîrziu, constituite din terenul și casa de locuit din xxxxx, str. Xxxxx, xxxxx, cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx.01, iar pentru aceasta, cota-parte a debitorului Tîrziu Oleg urmează a fi divizată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 29 octombrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Miron Vladislav a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26 noiembrie 2020 și 05 mai 2021, Miron Vladislav, prin intermediul avocatului Leșan Ana, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 29 octombrie 2020, solicitând casarea actului judecătoresc și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022, s-a admis apelul declarat de Miron Vladislav, prin intermediul avocatului Leșan Ana.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 29 octombrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

- S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Miron Vladislav către CA "Tîrziu Oleg", Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa, intervenienți accesorii Primăria or. Durlăști și executorul judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la stabilirea și determinarea cotei-părți ideale din proprietate comună.

- S-au determinat cotele-părți ideale din terenul cu nr. cadastral xxxxx (cota-parte 53, 89 %) și din casa de locuit cu nr. cadastral xxxxx.01, situate în xxxxx, str. Xxxxx 6, cu atribuirea lui Tîrziu Oleg și Larisei Tîrziu a câte ½ cotă parte fiecare.

- S-au încasat de la CA "Tîrziu Oleg", Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa, în mod solidar, în beneficiul lui Miron Vladislav cheltuielile de judecată în sumă de 175 lei, suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel.

Pentru a decide astfel Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, în circumstanțele în care datoria CA "Tîrziu Oleg" față de Miron Vladislav a fost stabilită cu certitudine, conform normelor aplicabile la caz, creditorul are dreptul de a solicita determinarea cotei-părți ideale din proprietatea comună a debitorului, pentru a fi urmărită întru executarea pretențiilor pecuniare.

Cu referire la argumentele intimatului despre faptul că datoria față de Miron Vladislav a fost restituită, Curtea de Apel Chișinău a menționat că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe care să demonstreze încetarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-4258/16 din 22 decembrie 2016, în corespundere cu prevederile art. 83 și 84 din Codul de executare.

La 20 iunie 2022, a fost înregistrat recursul declarat de către Tîrziu Oleg, prin care s-a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022 și respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, dar și a încălcat normele de drept procedural, circumstanțe care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului.

Astfel, recurentul a reiterat faptul că instanța de apel nu a avut temei de a dispune

încasarea datoriei imputate, deoarece, conform recipiselor anexate la dosar, aceasta a fost stinsă, de altfel sumele achitate includ și dobânda de întârziere.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, recepționarea de către Tîrziu Oleg a deciziei Curții de Apel din 10 februarie 2022, nu a putut fi stabilită.

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, consideră că recursul din 20 iunie 2022, declarat de Tîrziu Oleg, este în termen.

Prin încheierea Completului Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2022, recursul declarat de Tîrziu Oleg a fost considerat admisibil.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Tîrziu Oleg și va casa decizia instanței de apel, trimițând cauza spre rejudecare, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Conform circumstanțelor cauzei, Colegiul lărgit a constatat că, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 22 decembrie 2016, s-au încasat din contul CA "Tîrziu Oleg" în beneficiul lui Miron Vladislav suma de 30 000 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 1 000 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și 51, 36 lei cu titlu de cheltuieli de expediere a telegramei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Evelina Marianciuc din 22 septembrie 2017, documentul executoriu nr. 2-4258/16 privind încasarea sumei de 31 056, 36 lei din contul CA "Tîrziu Oleg" a fost primit spre executare.

Ulterior, menționând că debitorul nu și-a executat obligația de plată, iar unica posibilitate de a executa hotărârea judecătorească este urmărirea cotelor-părți ce le aparțin soților Tîrziu, creditorul Miron Vladislav a depus cerere de chemare în judecată,

concretizată pe parcurs, cu privire la stabilirea și determinarea cotei-părți ideale din proprietatea comună, cu atribuirea fiecărui coproprietar Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa a câte ½ cotă-ideală din terenul și casa de locuit din xxxxx, str. Xxxxx, xxxxx, cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx.01, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin hotărârea din 29 octombrie 2020, a respins cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 10 februarie 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul declarat de Miron Vladislav, prin intermediul avocatului Leșan Ana. A casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 29 octombrie 2020 și a emis o nouă hotărâre prin care s-au determinat cotele-părți ideale din terenul cu nr. cadastral xxxxx (cota-parte 53, 89 %) și din casa de locuit cu nr. cadastral xxxxx.01, situate în xxxxx, str. Xxxxx xxxxx, cu atribuirea lui Tîrziu Oleg și Larisei Tîrziu a câte ½ cotă parte fiecăruia. S-au încasat de la CA "Tîrziu Oleg", Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa, în mod solidar, în beneficiul lui Miron Vladislav cheltuielile de judecată în sumă de 175 lei, suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel.

Cu referire la normele legale aplicabile cazului dat, Colegiul lărgit menționează că într-adevăr, potrivit art. 353 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părți sau pot cere instanței de judecată partajarea bunului, caz în care urmărirea se face asupra părții din bun sau, după caz, asupra sumei de bani cuvenite debitorului.

Totodată, conform art. 599 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), creditorul a cărui creanță este certă, lichidă și exigibilă poate, în numele debitorului său, exercita drepturile și acțiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite.

Așadar, este vorba de acțiunea oblică prin care creditorul chirografar exercită în numele debitorului său acele drepturi și acțiuni patrimoniale neexercitate de către acesta din urmă. Reclamant în acțiune oblică este debitorul care ezită să se adreseze în justiție pentru apărarea propriilor drepturi, și asta din considerentul că hotărârea judecătorească, indiferent de faptul care va fi ea, îi va fi opozabilă. Creditorul în acțiunea oblică este un reclamant procesual, care sesizează instanța potrivit art.73 din Codul de procedură civilă, întrucât nu pretinde apărarea imediată și nemijlocită a unui drept propriu, dar acționează din nume propriu în interesele altei persoane. El pretinde de la terțul pârât exercitarea coercitivă a unor obligații față de debitorul său.

Astfel, dreptul de a sesiza instanța cu o acțiune oblică îl are creditorul, iar calitatea procesuală pasivă aparține terței persoane împotriva căreia trebuie introdusă acțiunea către debitor.

La caz, deși CA "Tîrziu Oleg" în persoana lui Tîrziu Oleg, îi este justificată calitatea procesuală de **reclamant** în acțiunea lui Miron Vladislav, instanța de apel a omis să soluționeze cauza prin prisma acestui aspect.

În altă ordine de idei, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

De asemenea, potrivit art. 83 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, procedura de executare încetează în cazul în care obligația a fost stinsă, iar conform art.84 alin. (1) din Cod, asupra suspendării sau încetării procedurii de executare decide executorul judecătoresc, cu înștiințarea creditorului și a debitorului. Neprezentarea lor însă nu împiedică luarea deciziei.

Astfel, într-adevăr, după cum a menționat instanța de apel, în vederea demonstrării stingerii datoriei față de Miron Vladislav, de către intimatul CA "Tîrziu Oleg" au fost prezentate copiile unor recipise, dar nu a fost prezentat un act confirmativ privind încetarea procedurii de executare.

Totuși, este de reținut că potrivit art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces. Dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăți, **instanța este obligată să contribuie**, la solicitarea părților și altor participanți la proces, la adunarea și prezentarea probelor necesare, cu excepția cazurilor în care instanța constată că cererea de reclamare a probelor este înaintată în mod neîntemeiat și cu scopul vădit de a tergiversa examinarea cauzei sau proba reclamată este în mod vădit lipsită de relevanță. Probele se prezintă în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare în termenul stabilit de instanță, dacă legea nu prevede altfel.

În context, potrivit art. 9 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În aceeași ordine de idei, potrivit art. 26 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Respectiv, deși a respins argumentele CA "Tîrziu Oleg" privind restituirea datoriei față de Miron Vladislav, motivând că intimatul nu a anexat acte confirmative privind încetarea procedurii de executare, Curtea de Apel Chișinău nu a ținut cont de rolul său diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, care potrivit art. 9 alin. (2) din Codul de procedură civilă constă în acordarea sprijinului în exercitarea drepturilor, ordonarea prezentării probelor care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, luarea măsurilor necesare bunei desfășurări a procesului, punând în discuția părților la proces orice împrejurare de fapt sau de drept.

Suplimentar, Colegiul lărgit remarcă faptul că instanța de apel s-a expus asupra pertinentei copiilor recipiselor prezentate de către intimatul CA "Tîrziu Oleg" fără a asculta explicațiile părților în proces, inclusiv a executorului judecătoresc, în procedura căruia se află documentul executoriu nr. 2-4258/16 din 22 decembrie 2016, deși potrivit art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, **să asculte explicațiile părților și intervenienților**, depozițiile martorilor, concluziile expertului, **consultațiile și explicațiile specialistului**, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

În ordinea celor descrise supra, instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (Hiro Balani vs. Spania, 1994).

De asemenea, în cauza Capacchione vs Republica Moldova din 30 noiembrie 2021, Curtea a reamintit că Articolul 6§1 din Convenție implică, din partea "instanței", obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți. A reiterat jurisprudența sa bine-stabilită, potrivit căreia acest articol obligă, *inter alia*, instanțele să motiveze deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procesul judiciar poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020, și cauzele citate acolo).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a reflectat suficient de motivat împrejurările care au definit-o să respingă probele prezentate de intimat privind stingerea datoriei, plasând toată obligativitatea nedemonstrării lipsei datoriei, pe seama intimatului.

Suplimentar, ținând cont de faptul că instanța de recurs verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi, Curtea Supremă de Justiție, acționând în calitate de instanță de fond, nu poate să dea circumstanțelor cauzei o nouă interpretare, o astfel de conduită ducând inevitabil la încălcarea Articolului 6§1 din CEDO.

În cele din urmă, în jurisprudența sa, CtEDO nu ezită să amintească faptul că Articolul 6 impune instanțele naționale să explice în mod adecvat motivele pe care se bazează deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un

reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procedura judiciară poate aștepta un răspuns specific și expres la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în litigiu (a se vedea, printre multe altele, *Ruiz Torija v. Spania*, 09 decembrie 1994, §§ 29-30, Seria A nr. 303-A).

În context, Curtea Supremă de Justiție nu are împuterniciri să se expună și nu poate pune la baza deciziei sale, niște circumstanțe sau probe noi, care nu au fost elucidate și/sau supuse dezbaterilor și cărora instanțele inferioare nu le-au dat apreciere, în detrimentul obligațiilor sale, or, astfel procedura judiciară va avea un caracter neechitabil, cu prezența încălcării a Articolului 6 § 1 din Convenție. (cauza 72164/14, 16 iunie 2020, *Covalenco vs Republica Moldova*)

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, și să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate la dosar, precum și să argumenteze preferința unor probe față de celelalte, așa cum prevede art.130 alin.(4) din Codul de procedură civilă, cu respectarea principiului contradictorialității, dându-le o apreciere corespunzătoare, și expunându-se asupra tuturor argumentelor participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Tîrziu Oleg.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Miron Vladislav către CA ”Tîrziu Oleg”, Tîrziu Oleg și Tîrziu Larisa, intervenienți accesorii Primăria or. Durlești și executorul judecătoresc Evelina Marianciuc cu privire la stabilirea și determinarea cotei-părți ideale din proprietate comună, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nicolae Craiu